

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אסף זגורי

בעניין הקטין: פלוני יליד 10/2/15 (להלן: "הקטין")

המבקש: ב"כ היועמ"ש – משרד הרווחה חיפה

- נ ג ד -

המשיבים:
1. פלוני אלמוני – אב שזהותו לא ידועה
2. פלונית אלמונית
באמצעות ב"כ עוה"ד גלית ביטון לנקרי

צד ג': פלמונית (להלן: "הדודה")
ע"י ב"כ עוה"ד מרינה גולדווג קון

פסק דין

בלב העניין שבפניי, קטין שזהות אביו הביולוגי אינה ידועה ואמו הסכימה למסירתו לאימוץ, חזרה בה ולאחר מכן שבה והסכימה, ברם עתרה, כי יימסר לדודתה ולא למשפחת האומנה.

האם יש להיענות לבקשתה ולבקשת "הדודה", או שמא יש להורות על הכרזת הקטין כבר אימוץ ולהורות כי יימסר לאימוץ למשפחת האומנה כבקשת ב"כ היועמ"ש?

א. השתלשלות עובדתית ומשפטית רלבנטית:

1. המשיבה 2 (להלן: "האם") הינה אמו של הקטין שבכותרת (להלן: "הקטין" או "הילד") והיא הביאה אותו לעולם ביום 10/2/15 כתוצאה מקיום יחסים עם אביו של הקטין שזהותו אינה ידועה לה.

2. האם הינה רווקה, יהודיה, אזרחית ותושבת ישראל, הלוקה בהפרעה סכיזואפקטיבית ותפקוד קוגניטיבי ירוד ואושפזה בעבר מספר פעמים במחלקות פסיכיאטריות וחוכרה על

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה לצמיתות על רקע זה. היא איננה עובדת בכל עבודת ומתקיימת מקצבת נכות של המל"ל בלבד.

3. גם הוריה של האם סבלו מתפקוד הורי ירוד ובתקופת ילדותה הוצאה האם ואחיה מחזקת ההורים בשל התעללות פיזית ונפשית שחוותה והיא שהתה בפנימיות ומסגרות חוץ ביתיות.

4. בשנת 2008 שולבה האם בהוסטל "בית לאה" בבאר שבע עד אשר אושפזה פעם נוספת בחודש ספטמבר 2009 למשך מספר חודשים נוספים עד אוקטובר 2010 ולאחר שחרורה מאשפוז זה שוטטה ברחובות והחלה בקיבוץ נדבות ללא שהגיעה למעקב פסיכיאטרי וללא שנטלה תרופות וניסיונות גורמי הטיפול לסייע לה לאחר האשפוזים האמורים כשלו בהעדר שיתוף פעולה מצדה. בשנת 2014 האם יצרה קשר עם גורמי רווחה כדי לקבל סיוע ודיוור ובעקבות כך החל קשר ומעקב של העו"ס אחר האם כאשר בתחילת 2/15 התרשמה העו"ס, כי האם הינה בהריון ולקחה אותה לבדיקה רפואית שאיששה את הרושם האמור וזאת הגם שהאם עד לאותה בדיקה, שללה את עובדת הריונה.

5. מספר ימים לאחר אותה בדיקה, ילדה האם את הקטין בדירתה בשעת לילה לבדה ולאחר הלידה התקשרה למדריכה השיקומית שלה וביקשה ממנה להגיע לדירתה, כאשר הגיעה המדריכה פתחה לה את הדלת כשהיא עירומה בפלג גופה התחתון והזמינה אותה לחדרה לראות את התינוק שנולדה והמדריכה הזמינה אמבולנס שפינה את האם והקטין לבית החולים.

6. לאחר הלידה, שוחחה עו"ס לחוק הנוער עם האם וזו מסרה כי היא מעוניינת לגדל את הקטין בעצמה ובשל החשש שעלה לשלומו של הקטין נערך ביום 12.2.15 דיון בוועדת תכנון טיפול במסגרתה הודתה האם שהשתמשה בעבר בסמים ובאלכוהול וכן בקיום יחסי מין תמורת תשלום ואף מסרה, כי אינה יודעת מי הוא אבי הקטין הואיל והיתה במקביל בקשרים עם מספר גברים שונים. במסגרת הדיון בוועדה נשקלו מספר חלופות לרבות אפשרות מסירת הקטין לאימוץ בהסכמת האם והיא מסרה שהיא מבקשת לשקול את החלופות וביום 15.2.15 מסרה לעו"ס לחוק הנוער, כי טובתו של הקטין החליטה שעדיף שיימסר לאימוץ וכן מסרה שהיא חשבה על שם עבור הקטין וכן ביקשה שתערך לו ברית מילה. ביום 17.2.15 נערכה לקטין ברית מילה בנוכחות האם וניתן לו שמו.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך : 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

7. ביום 19.2.15 הניעה האם למשרדי השירות למען הילד והניעה המדריכה השיקומית שלה וחתמה על הסכמה לאימוצו. האם היתה נרגשת ובכתה בזמן ההחתמה חשה רגשות וצער על כך שאינה מסוגלת לגדל את הילד בכוחות עצמה וביקשה שיימסר למשפחה שתאחז אותו ותטפל בו.
8. ביום 22.2.15 שוחרר הקטין מבית החולים והועבר למסגרת חסויה של השירות למען הילד בה שהה עד לנקיטת ההליכים בתיק האימוץ הנוכחי.
9. העו"ס לחוק נוער פנתה בבקשות לבית משפט לנוער, לשם הוצאת הקטין ממשמורת האם, ובית המשפט לנוער נעתר לבקשות החל מיום 12.2.15 ולאחר הארכת צווי הביניים בסך הכל הוצא הקטין ממשמורת האם עד 17.5.15 בהחלטות של בית משפט לנוער.
10. ביום 5.5.15 יצרה דודתה של האם גב' פלמונית קשר עם מחלקת הרווחה וטענה כי נודע לה רק לאחרונה על הולדת הקטין הואיל ולא היתה בקשר עם האם, והיא מעוניינת לקחת את הקטין לחזקתה ולגדלו. בעקבות פניית הדודה נערכה ישיבה ביום 17.5.15 בנוכחות הדודה, אמה של האם, גורמי הטיפול השונים והאם עצמה ובמהלך אותה ישיבה, נשמעה האם גם בנפרד כאשר התרשמות היתה שהיא חוששת, כי דבריה ישמעו על ידי בני המשפחה, וטענה כי היא נתונה ללחץ מצדם של בני המשפחה לאור רצונם לגדל את הילד וכי היא מעוניינת שהדודה תגדל אותו. לעניין החתימה על ההסכמה לאימוץ טענה שהבינה שאינה מסוגלת לגדל את הילד וחזקה מרצון על הסכמה לאימוץ אך הוסיפה לצד זאת, "כי חטמ לי את הילד". בתום אותה ישיבה הוחלט לאסוף מידע נוסף אודות הדודה על מנת לבחור הצעתה האמורה.
11. העו"ס פנתה ללשכת הרווחה במקום מגורי הדודה, לשם עריכת בירור כנדרש לעניין יכולותיה, עברה וקווי אישיותה והתברר כי הדודה ובעלה מוכרים ללשכת הרווחה מזה מספר שנים על רקע משברים שונים שחוו ובכללם שימוש לרעה באלכוהול, עבריינות, אלימות, חוסר יציבות תעסוקתית ותפקוד הורי בלתי מספק. חרף תמיכה ועזרה שניתנה להם מאת מחלקת הרווחה. עלה כי לדודה ולבן זוגה התמודדות מוגבלת עם גידול בנם שהוא בעל צרכים מיוחדים וזאת ללא תמיכה ממשפחות המוצא שלהם המוכרות אף הם כמשפחות עם תפקוד נמוך. התרשמות העו"ס המטפלת במשפחה היתה כי הדודה ובן זוגה אינם יכולים ליטול גידולו של ילד נוסף, המידע האמור אושש בשיחה שערכה עו"ס לחוק האימוץ מחוז דרום עם הדודה ובעלה וכן בעיון בתדפיס רשם פלילי בעניינם אלא שהם טענו כי מדובר באירועים נחלת העבר וכי כעת נגמלו ומעוניינים לגדל את הילד.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

12. ביום 13.7.15 התכנסה וועדת תכנון טיפול נוספת בנוכחות האם, הדודה וגורמי טיפול והתרשמות הועדה היתה, כי החלופה של גידול הקטין בבית הדודה של האם אינו עולה בקנה אחד עם טובתו.
13. לעניין הסכמת האם למסור את הקטין לאימוץ, נערכה פגישה נוספת עם האם בנוכחות עורך דינה ועו"ס מטעם עמותת אנוש ביום 3.8.15 והביעה רצונה לחזור בה מהסכמה למסור את הקטין לאימוץ. האם היתה אמורה להגיש בקשה מסודרת עד ליום 20.8.15 אך בפועל זאת לא הוגשה בשל העובדה שהיא אושפזה פעם נוספת במחלקה פסיכיאטרית עד סוף חודש אוגוסט 2015.
14. במצב דברים זה, הגיש ב"כ היועמ"ש את הבקשה הנוכחית ביום 7.9.15 ועתר להכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי אביו של הקטין שזהותו אינה ידועה.
15. בד בבד לבקשה להכריז על הקטין כבר אימוץ הוגשה בקשה דחופה לאשר העברתו של הילד הקטין, למשפחת אומנה למטרת אימוץ בהתאם לסעיף 12(ג) לחוק אימוץ ילדים.
16. בית המשפט קבע דיון בבקשה ליום 24.9.15 ואף מינה אפוטרופוס לדיון עבור הקטין מטעם הלשכה לסיוע משפטי. במסגרתו של אותו דיון, הכל הסכימו כי טובת הקטין מצדיקה שהבקשה להעברתו למשפחת אומנה למטרת אימוץ לפי סעיף 12(ג) תענה בחיוב.
17. לפיכך ובמסגרת ההחלטה מיום 24.9.15 ולאחר עיון בבקשה על כל נספחיה והתסקירים שצורפו לה, וכן על יסוד הסכמת הצדדים, הכריז בית המשפט על הקטין כבר אימוץ כלפי אב ביולוגי שפרטיו אינם ידועים וכן הורה על העברת הקטין לאלתר למשפחה המיועדת לאימוץ לפי הוראת סעיף 12(ג) לחוק אימוץ ילדים. במסגרתה של אותה החלטה, הורה בית המשפט לאם להודיעה האם היא עומדת על הטענה בה היא חוזרת בה מהסכמתה לאימוץ אם לאו, וכן הוצע לצדדים לשקול מטעמי יעילות להגיע להסדרי דיוני בדבר תיקון התביעה, כך שיידרש בית המשפט להכריז על הקטין כבר אימוץ גם כלפי אמו, ללא צורך בדיון בשאלה של ההסכמה או חזרה מהסכמה למסירתו לאימוץ.
18. ביום 22.11.15 אישר בית המשפט מתווה מוסכם שנחתם על ידי באי כח הצדדים וזאת בהתאם להמלצת בית המשפט כאמור ולפיו, תחת דיון בבקשה להחזרה מההסכמה של האם למסור את הקטין לאימוץ יבחן בית המשפט את הבקשה שבפניו כבקשת להכרזת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

הקטין כבר אימוץ כלפיה בשל היעדר מסוגלותה ההורית וכן יבחן המסוגלות ההורית של הדודה וימנה לשם כך מומחית מתחום הפסיכולוגיה שתחוזה דעתה.

19. חוות דעת כאמור הוגשה לתיק בית המשפט והיא המליצה להיענות לבקשת ב"כ היועמ"ש ולהכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי אמו ולהימנע מהעברתו לדודתה ובן זוגה.

20. יש לציין עוד, כי בדיון שהתקיים ביום 1/2/17 התייצבה האם והודתה לפרוטוקול, כי איננה מסוגלת לגדל את הקטין ואף אינה מבקשת לעשות כן, אך רוצה ומעוניינת שיגדל ויימסר לדודתה. לאור דברים אלו ובשים לב לעמדת ב"כ היועמ"ש שביקשה להכריע בחליך הנוכחי לא רק בשאלת התקיימות התנאים שבחוק אימוץ ילדים להכרזת הקטין כבר אימוץ כלפי אמו אלא גם בשאלה האם ייטב לקטין להישאר במשפחת האומנה או שמא להימסר לאימוץ לדודה ולבן זוגה, הוריתי על צירוף הדודה כצד להליך ומתן לה אפשרות לחעיד עדים ולחקור המומחית. כן ביקש בית המשפט תסקיר עדכני ממקום מגורי הדודה לעניין היכרותה את יכולותיה ההוריות שלה ושל בן זוגה והמלצה לעניין בקשתה לקבל הילד לאימוץ. תסקיר זה הוגש ביום 21/2/17 ונמסר לצדדים. בנוסף, ובשל העובדה שמדובר בהתייחסות השוואתית (בין האפשרות של הותרת הקטין אצל משפחת האומנה למטרת אימוץ לבין מסירתו לדודה) ראה בית המשפט לנכון להורות ביום 6/2/17 על הזמנת תסקיר השוואתי כאמור מטעם הע"ס לחוק האימוץ ותסקיר שכזה הוגש בבוקר הדיון היום.

21. בית המשפט קיים היום ישיבת הוכחות בה נחקרה המומחית וכן העידה הדודה ושמע סיכומי הצדדים בע"פ (ב"כ היועמ"ש הגישה סיכומיה בכתב בבוקר הדיון) וכעת הגיעה שעת ההכרעה.

ב. טענות ב"כ היועמ"ש לעניין היעדר כשירות מצד האם:

22. ב"כ היועמ"ש משוכנע, כי האם אינה כשירה לגדל הקטין ואין כל סיכוי שתהיה לה מסוגלות לעשות כן בעתיד. האם מאובחנת כלוקה בהפרעה סכיזואקפטיבית ותפקוד קוגניטיבי ירוד ועל רקע מצבה זה אושפזה בעבר מספר פעמים. אין לה מסגרת תעסוקתית, אינה עובדת, משוטטת לסירוגין, תנאי מחייתה קשים ביותר ואין לה תמיכה משפחתית של ממש.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך : 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

23. לפיכך, מדובר באם שלא זו בלבד שלא מסוגלת לשמש ולתפקד כאם לקטין, היא בקושי מסוגלת לתפקד כאדם בחברה ולדאוג לסיפוק צרכיה הבסיסיים.

24. חוות דעת המומחית לגבי האם חד משמעית וקובעת, כי אינה מסוגלת כלל למלא תפקידים בוגרים וחוריים כי קיים אצלה ליקוי בתחומים הקוגניטיביים, רגשיים ובאדפטציה למציאות. התנהגותה אינה צפויה, וחסרת רציפות ושיקול דעת. לתת לה לגדל ילד ולו לטווח קצר, מהווה מצב של סיכון שכן זה ייחשף לתנאי גידול בלתי ראויים. על כן המומחית מטעם בית המשפט סבורה כי לאם מסוגלות חורית כלל.

25. לאור דברים אלו ובשים לב להודאתה האם כי אינה מסוגלת לגדל הילד בדיון מיום 1/2/17 הרי שהתקיימו לשיטתה תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים.

ג. טענות ב"כ היועמ"ש כי טובת הקטין מצדיקה דחיית העברת הקטין לדודה:

26. בכל הנוגע לדודה ולבן זוגה, סבורה ב"כ היועמ"ש כי חוות דעת המומחית והתסקיר ממקום מגוריה מדברים בעד עצמם ומהם עולה כי לא ייטב לקטין ולדודה ולבנה הביולוגי באם יימסר הקטין לגידול על ידה.

27. ראשית, הדודה ובן זוגה עם עבר של שימוש באלכוהול ועבריינות פלילית ובעבר אף דווח כי בנם הביולוגי עמד בפני סיכון מצדם.

28. אמנם הם נגמלו והחלו לקבל עזרה של גורמי הרווחה ממקום מגוריהם, אך הם עדיין בקשיים רבים ; שניהם נתמכי קצבת הבטחת הכנסה של הביטוח הלאומי וסיוע של גורמי הרווחה. הם משולבים בהדרכה ביתי לשיפור התפקוד ההורי. כל גורמי הטיפול המכירים את הדודה היטב סבורים כי היא סובלת מהנמכה קוגניטיבית ולצד זאת היא הגורם הפעיל בשיתוף פעולה עם ההדרכה ההורית כאשר בעלה החל רק לאחרונה לקחת חלק בכך ולמעשה אין לו קשר עם גורמי הטיפול ואין מידע מספיק אודותיו. הליך השיקום הוא הליך ארוך ומתמשך שבא לאחר שנים רבות של התמכרויות ואלימות בקרב הדודה ובן זוגה. הליך יצריך ליווי שיקומי ותגנה לאורך חייהם, כאשר אין בטחון כי הם ימצאו תמיד את תעצומות הנפש להישאר בקשר טיפולי כאמור בשים לב לרקע הפסיכולוגי ותאישיותי שלהם.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

29. העו"ס ממקום מגורי הדודה מציינת בעצמה כי הכנסת ילד נוסף למשפחה עשוי להיות גורם דחק שעלול להביא לנסיגה בהליך השיקומי בו הם נמצאים ומהווה אתגר גדול מדי למשפחה שממילא מצויה תחת אתגרים ומעמסות כבדים מנשוא ונוקטת להשקעת משאבים ומאמצים רבים לקיים אורח חיים מתפקד ולטפל בבנם הביולוגי. העברת הילד לטיפולם, תגרום לו לטלטלה רגשית ונסיגה התפתחותית בפוטנציה אשר תחייב את בני הזוג להתמודד עם גידול שני ילדים בעלי צרכים מיוחדים.
30. העו"ס לחוק האימוץ סבורה, כי הדודה ובן זוגה מתקשים ולמעשה לא רואים את צרכיו של הקטין אלא ממוקדים בשאיפתם האישית לקבלו לחזקתם מאחר ואינם מצליחים להביא לעולם ילדים נוספים ותדבר מלמד על היעדר יכולת לראות את צרכיו ואי מובחנות בין צרכיו לבין צרכיהם האישיים. על כן ממליצה היא להותיר הקטין בחיק המשפחה המיועדת לאמצו ולא להעבירו לדודה.
31. חוות דעת המומחית מלמדת אף היא על היעדר מובחנות בראיית הצרכים על ידי הדודה ועל כך שמבנה אישיותה אינו יציב ואינו מנוגש. לצד חלקים מיטיבים בהורותה, היא זקוקה לילד שיישא עבודה את חלקיה הלא מוכלים. תפקיד זה מותיר את הילד חסום בהתפתחותו ומונע ממנו לפתח תחושת נפרדות לצורך שגשוגו והתפתחותו. גם בעלה מתקשה להתחבר לעולמו הפנימי ומועד להגברת מצוקה בשל לחץ שייגרם מקבלת ילד נוסף לטיפול המשפחה.
32. טובת הילד שהיא המבחן המכריע מצדיקה ומחייבת בנסיבות העניין להותיר הילד אצל משפחת האומנה ולדחות את "שיקול קרבת הדם" שאינו השיקול העיקרי או היחיד.
33. ב"כ היועמ"ש הפנתה בהקשר זה לפסיקה מהעת האחרונה של בית המשפט העליון בדנ"א 6211/13 היועמ"ש נ' פלונית (ניתן ביום 23/12/13 ופורסם במאגרים) בה דובר על נסיבות דומות של בחינת טובת הילד אצל משפחת אומנה לעומת אצל הדודה וביקשה לאבחן נסיבות אותו מקרה מהמקרה הנוכחי שכן המסוגלות של הדודה במקרה הנוכחי אינה קרובה לזו שבמקרה האמור לעיל. כמו כן ביקשה להתייחס למשקל המטען הגנטי של הקטין (מחלת הנפש של אמו) ולנוקים שכבר נגרמו לו ולייחס להם משקל מכריע המטה הכף לעבר הותרתו בבית משפחת האומנה ולא להעבירו לדודה. עוד עתרה שלא לצמצם תוצאות האימוץ, כך שיהיה זה אימוץ סגור.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

ד. עמדת וטיעוני האם ובאת כוחה:

34. כאמור, האם אינה אשה פשוטה וקשה אף להבין מהי עמדתה והאם עמדה זו סופית או משתנה והאם היא מבינה בעצמה את ההשלכות של עמדתה. משזו אישיותה המורכבת של האם, אין ספק, כי לבאת כוחה היה אתגר משמעותי בייצוגה בפני בית המשפט בהליך הנוכחי.

35. על כן לא יידרש בית המשפט לשינוי בעמדותיה של האם במהלך ההליך אלא בעיקר לעמדה שהוצגה על ידי באת כוחה בסיכומים.

36. ב"כ האם אינה חולקת על ממצאי האבחון שערכה המומחית לאם ומסכימה כי יכולת ההבנה שלה נמוכה, ו"קשה לה מאוד להבדיל בין ניכר לטפל ולהחזיק רעיון באופן זמן וכי בוחן המציאות שלה קצת לקוי". מטעמים אלה היא סבורה כי אין בעצם הבנה מה משמעות אימוץ ומה משמעות אומנה מצד האם.

37. ב"כ האם מותירה ההכרעה בשאלת התקיימות תנאי החוק לעניין הכרזת הקטין כבר אימוץ כלפי האם לשיקול דעת בית המשפט, אך עם זאת מודה בכך, שהאם עצמה מודעת ואומרת שלא תוכל לגדל הילד לא כיום ולא בעתיד. עם זאת היא מעוניינת שהקטין יימסר לדודתה וכך יגדל בחיק המשפחה הביולוגית ולדבריה תהיה האם מסוגלת להסתגל להיתרים ואיסורים בעניין מגע עם הקטין ככל שחלופה זו תיבחר.

38. ב"כ האם תומכת בחלופה של העברת הקטין לחיק הדודה ובן זוגה לאור התהליך ההדרגתי והמשמעותי שהם עושים כעולה מהתסקיר שהוגש בעניינם. יש לדבריה לדודה מסוגלות הורית חלקית "שניתנת להשלמה" באם יקבלו סיוע אינטנסיבי.

ה. עמדת וטיעוני הדודה:

39. הדודה אינה חולקת על היעדר מסוגלות הורית של האם לגדל הקטין וסבורה אף היא כי השאלה היחידה היא האם הקטין יגדל אצל משפחה מאמצת שהיא משפחת האומנה דהיום או שמא יש להעבירו לחיק הדודה כמשפחה מאמצת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

40. ב"כ הדודה ביקשה לאמץ החלקים בתסקיר שהוגש בענין שולחיה והמלמד על כך כי עשו כברת דרך משמעותית ביותר בכל הנוגע לכישורי ההורות שלהם, תפקוד זוגי והורי וטיפולם המיטיב בבנם שסובל ממוגבלויות שונות כדי ללמד על מסוגלותם ההורית.
41. העובדה שלדודה ולבן זוגה יש בן נוסף בעל צרכים מיוחדים, אשר מטופל ומגודל על ידם בצורה מיטבית והעובדה שהתסקיר קובע כי הדודה מודעת לצרכים פיזיים ורגשיים של בנה ומשתדלת לספק אותם עבורו ומשקיעה משאבים רבים מלמדת למעשה על סתירה של קביעות המומחית בעניין המסוגלות ההורית החלקית של הדודה. רוצה לומר, כי להבדיל מהקביעות התיאורטיות של המומחית מטעם בית המשפט טוענת ב"כ הדודה כי "מבחן המציאות" מלמד על מסוגלות הורית מיטבית ולא חלקית כנטען לגביה. על כן, גידול וקבלת הילד אצל הדודה יאפשר השמתו בסביבה תומכת מעבר לעובדה שמדובר בקשר דם.
42. עוד חלקה ב"כ הדודה כי לקטין צרכים מיוחדים ועל כן יש צורך במסוגלות הורית מיוחדת או מוגברת מבחינה איכותית. לדבריה כל שסובל הקטין הוא מהתפתחות מוטורית ושפתית מעוכבת ואין מדובר בילד עם צרכים מיוחדים או ילד שהדודה לא תוכל לטפל בו באופן מיטבי וקל וחומר בשים לב ללקויות של בנה הביולוגי.
43. ב"כ הדודה ביקשה, כי בית המשפט ייתן אמון בעדותה של הדודה בפניו כי תוכל להתמודד היטב עם כל קושי שיביא עמו גידול הקטין על ידה. לדבריה, לדודה סביבה תומכת וניתן יהיה לגשר גם על מעבר רביעי של הילד בחייו הקצרים למסגרת מגדלת אחרת.
44. ב"כ הדודה סבורה עוד ששולחתה תוכל להפריד בין צרכי הילד לבין צרכי אמו לבקרו ולשהות עמו והיא תוכל להעמיד בפניה גבולות ברורים באם הילד יימסר לה.
45. לסיכום דבריה טענה ב"כ הדודה, כי טובת הקטין בנסיבות האלה, הוא כן לעבור לדודה ולגדול במשפחה המורחבת של האם. קשר הדם הוא קיים, והוא לא ניתן לניתוק ואין מדובר בסוג המקרים שצריך לנתק אותו באמצעות הכרזה עליו כבר אימוץ וניתוקו מהדודה.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

1. עמדת האפוטרופא לדין:

46. האפוטרופא לדין ביקשה להצטרף לעמדת ב"כ היועמ"ש כי יש להכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי אמו הביולוגית ולהותירו במשפחה בה הוא שוהה.
47. האפוטרופא לדין טענה בהתרגשות, וביקשה להתייחס לסוגיית המעברים הרבים בחייו של הקטין ולהסתכל מנקודת מבטו על הצורך ביציבות, קביעות וודאות וקבלת הצרכים להם הוא זקוק במלואם. אלה מסופקים כעת וייפגעו באם יורה בית המשפט על העברתו למשפחת הדודה.
48. האפוטרופא לדין טענה, כי בנסיבות המקרה הנוכחי, הנכון הוא לאפשר לקטין להמשיך בחייו באין מפריע. די לקטין בחוויותיו הקשות עד כה מבחינת העיכוב עד מסירתו למשפחת האומנה רק כאשר היה בגיל 8 חודשים, ויש ליתן לו הזדמנות לחיים טובים.
49. היא הוסיפה, כי בהעברת הקטין לדודה יש משום ניסוי מיותר על חייו ושלומם של הקטין וביקשה שלא לנסות עליו עוד נסיונות שעלולים לסכנו.

2. המסגרת הנורמטיבית לדין בטובת הקטין:

50. חלק ראשון של פסק הדין אמור לעסוק בשאלה האם להכריז עליו כבר אימוץ כלפי אמו הביולוגית והחלק השני אמור להידרש לשאלה, האם הנכון הוא להותירו אצל משפחת האומנה אליה נמסר לאימוץ לפי סעיף 12(ג) לחוק או שמא הנכון הוא להעבירו לדודה שתאמץ.
51. בכל הנוגע לבקשה להכרזת הקטין כבר אימוץ כלפי אמו הרי שזו מושתתת בעיקרה על הוראות סעיף 13(א)(7) חוק אימוץ ילדים התשמ"א – 1981 הקובע:

"(א) באין הסכמת הורה, רשאי בית משפט, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, להכריז על ילד כבר-אימוץ, אם נוכח כי נתקיים אחד מאלה:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

(7) ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי בשל התנהגותו או מצבו, ואין סיכוי שהתנהגותו או מצבו ישתנו בעתיד הנראה לעין על אף עזרה כלכלית לשיקומו".

52. חשוב להדגיש, כי הן לעניין בחינת התקיימות תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים לעיל והן לעניין בחינת הפתרון העדיף עבור הקטין באם יאומץ (דודה או אומנה) הרי שבכל תובענה בעניין אימוץ ילדים מונח בפני בית המשפט, העיקרון שבסעיף 1ב לחוק הקובע:

"בעת בחינת טובת המאומץ בהחלטות בתליכי אימוץ יובאו בחשבון זכויות הילד, צרכיו והאינטרסים שלו, לרבות זכותו ליציבות ובכלל זה צמצום העברתו ככל הניתן בין מסגרות או בין משפחות; ככל שהמאומץ מסוגל להבין בדבר, יובאו בחשבון גם רצונו ודעתו לגבי אותו עניין, בלי לגרוע מהוראות סעיף 7".

53. הוראת סעיף 13(א)(7) לחוק מתייחסת לשני מוקדי זמן: **ההווה והעתיד**. התנאים על פיו של אותו סעיף מצטברים הם. התנאי הראשון שעל ב"כ היועמ"ש להוכיח הוא: כי ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי, בשל התנהגותו או מצבו. תנאי זה נבחן על פי הנסיבות של ההורה או ההורים עד למועד הדיון. אם מגיעים למסקנה, כי מתמלא תנאי זה, כי אז יש לבחון את התנאי השני, לפיו אין סיכוי שהתנהגותו של אותו הורה תשתנה בעתיד הנראה לעין תוך קבלת עזרה כלכלית וטיפולית סבירה מרשות הרווחה. (ע"א 17/88 פלוני נגד היועמ"ש, פ"ד מב(1), 617, עמ' 620; רע"א 5055/09 פלונית נגד היועמ"ש (פורסם במאגרים, 13.1.10); בע"מ 10791/05 פלוני נגד היועמ"ש, (פורסם במאגרים 2006); בע"מ 6593/06 פלוני נגד היועמ"ש, (פורסם במאגרים 2007)). לעניין הרכיב השני אשר עניינו בתהייה: מה צופן בחובו העתיד! פירט כבוד השיפוט אלון בע"א 17/88 פלוני נ' היועמ"ש פ"ד מב(1) 617 (בפסקה 14) שלושה מבחנים מצטברים לבחינתו של רכיב זה:

"... שלושה תנאים מצטברים קבועים בו ברכיב השני של הבחינה העתידית:

- א. הסיכוי שהתנהגותו או מצבו (של ההורה) ישתנו בעתיד, באופן שיהא מסוגל לדאוג לילדו,
- ב. השינוי יכול שיתחולל בהתחשב בעזרה כלכלית וטיפולית סבירה, כמקובל ברשויות הסעד, לשיקומו;
- ג. העתיד צריך שיהא נראה לעין...".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

54. זאת ועוד, אין בהבטחות מילוליות של ההורה, כי הוא מסוגל להשתנות, כדי להוות אבן בוחן לקיום התנאי השני, כי אם נדרשת בחינת **סיכוי אובייקטיבי סביר** שההורה מסוגל מכאן ואילך להשתנות: **ידן מבחינת הטיפול הפיזי - חומרי, והן מבחינת היחס הרגשי - הודי** (ע"א 17/88 הנ"ל, וכן בע"מ 9229/2004 **היועמ"ש נגד פלונית**, לא פורסם - [פדאור 05 (19), 255 עמ' 5]).

55. השאלה שתישאל היא איפוא: **האם ההורה מסוגל לדאוג לקטין ולא האם הוא רוצה בכך**. עוד חשוב לציין כי נקבע שיש לנקוט זהירות יתירה בהכרזה על קטין כבר-אימוץ ובייחוד כשהדבר נעשה בהתאם לעילת סעיף 13(7) לחוק האימוץ. (בע"מ 10791/05 ובע"מ 6593/06 לעיל, שם בעמ' 21). הפסיקה קובעת, כי אחד הכלים שיעשה בהם בית המשפט לשם "ניבוי" מסוגלות הורית עתידית בפועל הינו ניסיון העבר.

"אכן, השאלה אינה רק אם בעבר ההורים לא היו מסוגלים לדאוג כראוי לילדם. השאלה היא גם מה צפון בחיק העתיד. כמובן, ניסיון העבר שופך אור לא רק על ההווה אלא גם על העתיד" (בע"מ 9229/04 **היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית** [פדאור (לא פורסם) 05 (19), 255 עמ' 5]).

56. כאמור ככל שיחלטי בית המשפט להכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי האם הביולוגית, הרי יידרש לקבוע הוא האם הקטין יישאר אצל משפחת האומנה או שמא יש להעבירו במסגרת ההליך הנוכחי לגדול בבית הדודה ובן זוגה. שאלה זו נוגעת למעשה לטיב האימוץ שבית המשפט יורה עליו "אימוץ סגור" אצל משפחת האומנה, או "אימוץ פתוח" אצל משפחת הדודה עם אפשרות לקשר של הקטין עם האם.

57. החלכה הפסוקה בהקשר זה נקבעה כאמור במסגרת דנ"א 6211/13 **היועמ"ש נ' פלונית**, (פורסם בנבו ביום 23/12/13) וכן במסגרת בע"מ 4486/13 **פלונית נ' היועמ"ש**, (פורסם בנבו וניתן ביום 27/8/13).

58. הפסיקה לעיל מנתחת שלושה סוגי מעגלי שיקולים שיש לשקול בהקשר זה שאינם רשימה סגורה: **ראשית**, שיקולים הנוגעים להורה הביולוגי ובכלל זה מסוגלותו להשלים עם אימוץ הילד ועם תיחומו של הקשר המוגבל בינו לבין הילד; **השני**, שיקולים הנוגעים להורים המאמצים; **והשלישי** והוא העיקר, שיקולים הנוגעים לילד ובראשם התועלת האפשרית הצפויה לו מקיום קשר עם הוריו הטבעיים לצד החסרונות המצויים במהלך שכזה (ראו גם בע"מ 1845/07 **פלונית נ' ב"כ היועמ"ש**, פסקה 22 לפסק דינה של השופטת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

פרוקציה (16/4/2008, פורסם במאגריס)). התוצאה היא תמיד תלויה נסיבות ובכל מקרה אין לחרוג ממעגלי השיקולים לעיל ובראשם באופן בלתי מעורער "טובת הילד".

ח. דיון קונקרטי בעקבות טענות הצדדים, חוות הדעת והמתווה הנורמטיבי:

59. אם אכן "הילד במרכז החדר" כלשון כב' השופט עמית בבע"מ 4486/13 לעיל, הרי שאין לי כל ספק שטובתו לגדול אצל המשפחה האומנת המיועדת לאמצו באימוץ סגור ובניתוק מהאם מאשר לגדול אצל הדודה במסגרת של אימוץ פתוח (ו/או סגור כלפי האם). קביעה זו נובעת לא רק מהיעדר סתירה של עמדות המומחית מטעם בית המשפט, העו"ס לחוק האימוץ והעו"ס לסדרי דין מעיר מגורי הדודה, אלא גם מאישוש של עמדות וקביעותיהם במהלך הדיון כפי שעוד יבואר. קביעה זו נובעת עוד מהתשובה לשאלה: אלו חיים אנו מצפים ורוצים שיהיו לילד? או באיזו מסגרת של חיים, הסיכויים שהילד יתפתח היטב עם מינימום חסכים ונזקים רגשיים, נפשיים והתפתחותיים, גבוהים או נמוכים יותר. עיון ושקילה מעמיקה של החומר המונח בפניי מלמד ללא ספק על עדיפות הפתרון של הכרזה על הקטין כבר אימוץ כלפי אמו הביולוגית "באימוץ סגור" על פני כל פתרון אחר לרבות הפתרון של אימוצו בידי הדודה במסגרת של "אימוץ פתוח".

60. היעדר מסוגלות הורית של האם והתקיימות תנאי סעיף 13(א)(7) לגביה:

60.1 חוות דעתה של המומחית, שמונתה על ידי בית המשפט, לא נסתרה ולא ערערה כלל על ידי באת כח האם או באת כח הדודה ולמעשה מחזקת היא באופן משמעותי את כל הקביעות של גורמי טיפול אחרים וכן של גורמי מקצוע המכירים את האם. חוות דעת זאת קובעת באופן ברור וחד משמעי כי אין לאם מסוגלות הורית: עיקרי חוות הדעת ידונו בהמשך.

60.2 האם ילידת 16.11.88 הוצאה מביתה לסידור חוץ ביתי בפנימייה בגיל צעיר יחסית וזאת כפי יתר אחיה. כבר בשנת 2004 נערכה לה וועדת אבחון שקבעה כי היא זקוקה למסגרת טיפולית שתוכל לתת לה מסגרת יציבה עם גבולות ברורים, תמיכה והכלה וכי קיימת הנמכה בתחום הקוגניטיבי על רקע קשיים רגשיים. כאמור במצבור המסמכים שצורפו לבקשה להכריז על הקטין כבר אימוץ אושפזה האם מספר פעמים כאשר היא סובלת ממצב פסיכוטי שמלוות בהתנהגות חסרת שיפוט ואלימות כלפי הסובבים אותה וזאת כאשר ברקע גם ידוע כי היתה משתמשת בסמים. האם כבר עברה מספר אבחונים בחיית,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

ועולה כי היא קורבן להתעללות נפשית ופיזית בבית הוריה, כאשר היא אובחנה על ידי גורמי הפסיכיאטריה כמי שסובלת מהפרעה סכיזואפקטיבית, מפיגור נפשי ברמה בינונית (ראה סיכום הפנייה להערכה נירופסיכולוגית מיום 7.12.09 של המרכז לבריאות הנפש בבאר שבע). רמת התפקוד הקוגניטיבית שלה נמוכה ביותר, וקיימת אינדיקציות לליקויים על רקע אורגני. במבחן מיני מנטל שנערך לה בשנת 2009 השיגה ציון נמוך ביותר (MMSE 16/30). על רקע זה עולה, כי אף היה פער בין האבחונים השונים של האם או בשנת 2009 הסברה של גורמי המקצוע היתה כי יש צורך באבחון חוזר בשירות האדם המפגר נוכח חשד לפיגור שכלי מצדה.

60.3 מעבר לבעיות הנפשיות והקוגניטיביות של האם ויתכן אף כפועל יוצא מהן, הרי שהיא הסתבכה לא אחת ולא פעמיים בגניבות והתפרצויות בעבירות פליליות, ובנוסף נהגה לגור ברחוב ללא מסגרת מגורים מסודרת, ללא שהיא עובדת ו/או מתפרנסת. גם כאשר אושפזה במצב פסיכוטי או מאני לקח זמן רב לאזן אותה ולהשפיע עליה תרופתית עד אשר ניתן היה להביאה לאיזון שיאפשר שחרורה.

60.4 האופן שבו האם הכיאה את הקטין לעולם אף הוא מדבר בעד עצמו; היא לא יכולה להעיד מי מבין הגברים שקיימה איתו יחסים הוא אביו של הקטין, היא לא שיתפה גורמי מקצוע בעובדה שהיא בהיריון היא אף לא ידעה שהיא נמצאת בהיריון עד סמוך ללידה, היא לא פנתה לבית החולים כדי ללדת את הקטין אלא ילדה אותו לבדה בביתה ואף כאשר הקטין נלקח ממנה, לא עשתה מעשה מיוחד כדי לזכות במשמורתו או אף לקיים עמו קשר כלשהו במסגרת הסדרי שהות או ראייה.

60.5 המומחית מציינת בחוות הדעת כי לשתי הפגישות שנקבעו עם האם היא לא התייצבה ללא שמסרה כל הודעה, לפגישה אחת הגיעה בזמן ולשתי פגישות נותרות איחורה. היא חזרה על האמירות שאין לה כוח ו/או "אינה יודעת" כיצד לבצע הנחיות המבחנים שהונחתה לבצע. תוצאות המבדקים הפסיכודיאגנוסטיים שנערכו לאם מצביעות על רמת אינטליגנציה נמוכה ביותר ברמת פיגור קל בתחום המילולי והביצועי כאחד. בוחן המציאות שלה אינו מותאם, קיים קשיים בשיפוט, בבקרה ובתפיסת המציאות. החיבורים שעושה האם והפירושים שנותנת אינם מתאימים לנהוג ושגור ולעתים אף מעוותים (עמ' 3 לחוות הדעת פסקה שנייה). היא אינה מצליחה לבנות יחסי הישענות והסתמכות ואף מורדת במערכת יחסים שכזו. בסופו של דבר אינה מסוגלת לנהל דיאלוג עם מסגרת ומתנהלת כראות עיניה בלבד (שם). אישיותה של האם ילדותית ותפקודה הבוגר אינו יציב. חסרים לה דפוסי התנהגות בנויים, היא נושאת בקרבה חסך ראשוני

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

עצום וייצוגי הבית בתוכה דלים ללא בסיס וללא תמיכה. בעולמה הפנימי של האם אין מקום של בטחון, אמונה ומבט קדימה. ההתנהגות שלה אינה אלא אוסף של תגובות, לעתים קרובות אימפולסיביות, מתפרצות ולא מותאמות. המומחית משערת כי כל אלה הם פרי יחסי אם-ילדה פגועים ביותר ללא קשר וחיבור. הדיאדה המוקדמת נחווית לא רק כחסרה ומנותקת אלא גם כהרסנית במובן זה שאם הנזקקות הראשונית נדחית היא נצרכת בנפש כחוויה לא אנושית ולא מקובלת. יתכן וכבר אז נוצר דפוס יחסים בו צרכי האחד הורסים את האחר וניתן לנהל קשר רק מעמדה של ניצול (שם בפסקה חמישית).

60.6. בהינתן חסך כה עמוק פנתה האם לדפוסי הישרדות "זיקתיים" המתאימים עצמם לחיים מרגע לרגע ללא תכנון ו/או בטחון.

60.7. מדובר איפוא באם שאישיותה אינה בנויה כלל והיא סובלת מליקויים בהבנה, בפירוש המציאות ובהסתגלות לה. היא פועלת בעיקר מאזורי הדחפים וההתרשמויות הגופניות. חסרות הל תבניות התמודדות מסדר גבוה יותר. לא הצליחה לרכוש מספיק מערכים וסכמות של התמודדות ואפיונים אישיותיים שיאספו אותה לכדי ישותך מוגדרת ואין מבנה שיחזיק אישיותה ועל כן פועלת היא באופנים בלתי קבועים ולא יציבים ומתוך אימפולסיביות. בצד כל אלה יש קושי בביטוי רגשי חם ואנושי (עמ' 4 פסקה 5 לחוות הדעת).

60.8. באופן פרדוכסלי, הסתכלות על האם ואישיותה מלמד על הסיכון הנשקף לקטין באם היה נותר לגדול עמה. שכן כפי שהמומחית קובעת, אם היא היתה מקבלת בסיס מינימלי בילדותה לא הייתה מתקשה כל כך להסתגל למציאות בוגרת. וזה הרי בדיוק מה שצפוי במקרה הטוב לקטין באם היה גדל עם אם שכזו.

60.9. המומחית קובעת לפיכך, כי האם אינה מסוגלת כלל למלא תפקידים בוגרים והוריים (עמ' 5 פסקה שלישית לחוות הדעת). קיים ליקוי בתחומים הקוגניטיביים, הרגשיים ובאדפטציה למציאות, בהיעדר כלים ליצור תעדוף ברמה הבסיסית וקונקרטית ביותר כמו גם לקבל החלטות שקולות, אין האם יכולה לקחת אחריות על אדם אחר. התנהגותה אינה צפויה וחסרת רציפות ושיקול דעת. על כן, לתת לה לגדל ילד מהווה מצב של סיכון בו חושפים אותו לתנאי גידול בלתי ראויים. היא אינה יכולה להתמסר לגידול ילד ולו לטווח הקצר ביותר, בהתאם לכך **"היא אינה בעלת מסוגלות הורית"**.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך : 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

60.10. בנסיבות המפורטות לעיל וכאשר חוות דעת המומחית לא נסתרה אלא חוזקה באמצעות מסמכים ואבחונים נוספים שצורפו לבקשה, אני קובע כי התקיימו לגבי האם התנאים הקבועים בסעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים והיא אינה מסוגלת בהווה או בעתיד הנראה לעין בשל התנהגותה ומצבה לדאוג כראוי לילד ומצב דברים זה אינו בר שיקום או תיקון משמעותי על אף עזרה כלכלית לשיקומה.

61. לאור כל האמור לעיל, אני מכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי אמו הביולוגית.

62. העדפת הותרת הקטין אצל המשפחה האומנת ב"אימוץ סגור" על פני העברתו לדודה ובן זוגה במסגרת של "אימוץ פתוח":

62.1. ראינו כי לפי הפסיקה עלינו לשקול ראשית, שיקולים הנוגעים להורה הביולוגי ובכלל זה מסוגלותו להשלים עם אימוץ הילד ועם תיחומו של הקשר המוגבל בינו לבין הילד ; שנית, שיקולים הנוגעים להורים המאמצים ; ולבסוף וזה העיקר, שיקולים הנוגעים לילד ובראשם התועלת האפשרית הצפויה לו מקיום קשר עם הוריו הטבעיים לצד החסרונות המצויים במהלך שכזה.

62.2. בכל הנוגע לשיקולים הנוגעים להורה הביולוגי ובכלל זה מסוגלותו להשלים עם אימוץ הילד ותיחומו של הקשר המוגבל בינו לבין הילד, רואה בית המשפט קושי עצום מבחינת האם. ראינו, כי היא מתקשה בשמירת או הבנת גבולות ברורים. מצאנו כי היא פועלת מתוך אימפולסיביות וללא תכנון מוקדם. האם חסרת הבנה לעניין תרומת אימוץ הקטין לטובתו. הסכמתה לאימוצו על ידי הדודה, נועדה רק למנוע אפשרות שבה ינותק ממנה סופית והגנה על האמהות שלה, שהיא הישרדותית ומובנת אך אינה מתיישבת בנסיבות העניין עם טובת הילד.

62.3. זאת ועוד, אין כל סיכוי כי תוכל להבין עד כמה התפרצות פתאומית שלה לנן ילדים או לבית הדודה באם הקטין היה עובר אליה, עלולה לטלטל את הילד ולהשפיע עליו לרעה. אין ספק, כי לא ניתן לצפות גם האם נסיונה לראות את הילד ו/או לפגוש בו כאשר יהיה אצל הדודה (אם וכאשר...) לא יוביל לסכסוכים ביניהם ואלה עלולים אף הם להתרחש בנסיבות או בפני הילד ולגרום לו לזקקים קשים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך : 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

62.4. לאור האבחון של האם והממצאים אודותיה על ידי המומחית ויתר גורמי המקצוע, בא בית המשפט לכדי קביעה, כי לא ניתן להסכים לכך שייקבע הסדר של אימוץ פתוח ובו סדרי ראייה או מגע בלתי מבוקרים (אם בכלל) בין הקטין לבין האם. הסדר של אימוץ הקטין אצל הדודה חושף את מקום מגורי וחינוך הילד לידיעת האם להבדיל מאימוץ סגור אצל משפחת האומנה שפרטיה חסויים. למעשה, די בנתון זה כדי לסתום הגולל על האפשרות כי הילד יימסר לאימוץ פתוח לדודה.

62.5. אך כמובן שמפאת חשיבות העניין לא נעצר בית המשפט בבדיקה זו ועובר למעגל הבא של השיקולים - שיקולים הנוגעים למעשה לדודה ובן זוגה. עמדת המומחית שבדקה את הדודה ובן זוגה נחרצת ביותר. לגבי דידה מסוגלותה ההורית של הדודה ושל בן זוגה מוגבלת אך לא פסולה. לכאורה ניתן לומר שבכך נפתח הפתח לשקול האימוץ, אך כאן מגיע **"האבל"**. האבל נוגע למידת התאמת המסוגלות ההורית החלקית של הדודה ובן זוגה לצרכים של הילד שבפניו. האבל נוגע להשוואה וליחסיות הנדרשת בין כישורי ההורות והתאמתם לקטין מצד הדודה ובן זוגה לבין אלו של המשפחה המיועדת לאמץ. עם כל הצער וההבנה לרצון הדודה ובן זוגה ליכות באימוץ הקטין, אין הם צולחים את **"האבל"** הגדול שעומד בדרכם.

62.6. הדודה בעלת אינטליגנציה נמוכה במישור הביצועי והמילולי כאחד ללא פוטנציאל משמעותי (עמ' 6 לחוות הדעת של המומחית). בוחן המציאות שלה נוטה להיות לא מספיק מקובל, אם כי אינו מעוות (שם). רמת הארגון שלה משתפרת נוכח הכוונה מפורטת מגורם חיצוני אך בהיעדרה של מסגרת מכווינה הבקרה העצמית שלה מתרופפת. היא נשענת אז על תפיסה חלקית אותה חופכת למציאות והתוצאה היא התרחקות מנאמנות לגירוי המקורי, שיבושים תפיסתיים בולטים וקושי במציאת משמעות ברורה לדברים. היא נוטה לצמצום ופישוט בשל דלות המשאבים האינטלקטואליים, בשל היעדר כוח של עיבוד פנימי ובנוסף אינה בעלת מוטיבציה גבוהה להצלחה (שם). ברובד הרגשי ההשערה של המומחית כי הדודה בדומה לאם (אם כי אולי ברמה פחות קשה), סבלה מעזובה בתקופת הילדות ונאלצה לקבל אל תוכה כל דבר שהוצע לה באופן פסיבי וללא סינון, מה שלא אפשר לה לפרוח ולממש את הפוטנציאל שלה לחיות ואינדיבידואליות. נראה כי הדודה חוותה קשר הנוטה לניכור וחוסר חיים והיא ממנו כל אלמנטים שליליים ונמנעה מלהתקרב אל רגשותיה האמיתיים ולתת להם מקום בתוכה. זהותה הנשים אינה מפותחת ובעצם היא אינה מחוברת לחלקיה הנשיים (עמ' 7 לחוות הדעת של המומחית בפסקה 3).

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

62.7. כאשר נחקרה המומחית הסבירה לבית המשפט כיצד הדברים עלולים לבוא לידי ביטוי במסגרת ההורות שלה כיום באומרה:

"ת. מצד שני, היא מאוד מחמשת מיצוי, לאותם חסרים שלה בקשר עם הילד הנכחי, אבל הקשר שיוצרת עם הילד, הוא קשר שבו היא רואה אותו כחלק ממנה, לא מובחן, לא מישור בעל זהות ונתונים משלו.

...

ת. הנטייה שלה בתוך יחסים להשליך מה שלא יכולה בתוכה ולהטעין אותו, אני מצאתי אותה בהלימה עם סגנון יחסי אובייקט, ההשערה היתה שמכיוון שהיא מטעינה בחומרים שלא יכולה להכיל, שזה אדם מבוגר, יכול להתנגד או להתעצבן אבל ילד סופג הכל, המחסן שלו מתמלא בחומרים לא שלו, זה עוצר התפתחות שלו כי עסוק בחומרים שלא שלו, אין לו את המרחב לגלות עצמו ולהתפתח..." (עמ' 12-13 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות).

62.7. קביעה זו של המומחית שלא נסתרה כלל ואף קיבלה אישור וחיוק בעדותה חשובה ביותר. הרי אחד הסממנים המובהקים ליכולת הורית טובה היא היכולת להבחין בין צרכי ההורה לבין צרכי הילד ולהעדיף צרכי הילד על פני צרכי ההורה. היכולת האמורה אינה קיימת לפתחה של הדודה ומכאן הסיכון הנשקף לגידול הקטין על ידה, סיכון שיביא לכך שהקטין יגדל להיות אדם עם אותם חסכים של הדודה (בדומה גם לאמו). אוסיף בהקשר זה כי המומחית קובעת עוד, כי נראה שהדודה לא חוותה יחסים אימהיים ראשוניים חמים בילדותה, בהם היא הרגישה שמבחינים בה ושחיה מובחנת (עמ' 7 לחוות דעת המומחית).

62.8. נראה מהאבחון ומיתר המסמכים שבפניי כי הדודה זקוקה "לאחר". היא זקוקה לקטין. היא משתמש בהזדקקות זו לקטין בטיעוניה אף בפני בית המשפט. היא למעשה לא יכולה הייתה להצביע ולו פעם אחת על המקום שבו תוכל להבחין בין צרכיה שלה לבין צרכי הקטין. הכמיהה לילד נוסף שהיא אינה מצליחה להביא לעולם, בצד הקשיים עם בנה הביולוגי הסובל מלקויות וכן "ההזדמנות" שנקרתה לדרכה לקבל הקטין לאימוץ, כל אלה נובעים מצרכים אינטרסנטיים של הדודה. לא מתוך הבנה והעדפה של צרכי הילד.

62.9. עוד נראה, כי הדודה חוותה קשר הטטה לניכור וחוסר חיים והיא ממנו כל אלמנטים שליליים ונמנעה מלהתקרב אל רגשותיה האמיתיים ולתת להם מקום בתוכה. זהותה הנשית אינה מפותחת ובעצם היא אינה מחוברת לחלקיה הנשיים (עמ' 7 לחוות הדעת של המומחית בפסקה 3). אציין, כי הדודה בעדותה כלל לא מתייחסת לקשיים הצפויים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

מקבלת ילד נוסף כמו הקטין למסגרת הנוכחית של חייה. היא ניסתה לצבוע המהלך בצבעים וורודים כאילו מדובר במהלך פשוט. כל זאת הגם שמדובר בילד הסובל מאיחור התפתחותי, אינו מדבר, איחור מוטורי וכיו"ב ולמעלה מכך, אינו מכיר את הדודה והיא אינה מכירה אותו ומעולם לא נפגשו. לא ברור כלל אם לדודה ולבן הזוג יכול להיווצר רגש קרוב וחס כלפי הקטין בייחוד לאור החשש שבשל ההתמודדות חקשה עם העברה לא פשוטה, ממשפחה נוכחית מיטיבה, אליהם, ההסתגלות תחיה קשה מנשוא עבורו (מעבר רביעי בתוך שנתיים!!!).

62.10. אני מקבל קביעת המומחית בסיכום חוות דעתה, כי יש בדודה חלקים מיטיבים כאם, אולם כשילד נושא על גבו תפקיד כל כך גדול עבורה, הוא נשאר לכוד בתפקידו, אינו יכול לפתח מרחב משלו לשגשוג ונשאר חסום בהתפתחותו. חוששני, כי זה הצפוי לקטין באם יועבר לאימוץ על ידי הדודה. אימהותה מכוונת לאפשרות שילד יישאר זקוק לה, צורך שמשאיר את הגבולות בין ההורה לילד מטושטשים ומונע את צמיחת הנפרדות.

62.11. גם קביעות המומחית בעניין בן הזוג של הדודה לא עורערו או קועקעו או נפגעו והן עומדות על מכוון. המומחית קובעת, כי האב בעל רמת אינטליגנציה כללית נמוכה. הוא בעל יכולת למותאמות נורמטיבית מול סיטואציות פשוטות אך מתקשה בסיטואציות מורכבות. כוחותיו של בן הזוג של הדודה מועטים והדלות היא גם אינטלקטואלית וגם רגשית. גם הוא סובל מפגיעה ראשונית עמוקה וזרותו אינה בנויה ומפותחת. ניכרת הימנעות מסיבית מהתבוננות עצמית, שימוש בהגנות שאינן מפותחות ואינן סתגלניות להתמודדות ובמיוחד צמצום, הימנעות והשטחה רגשית. הוא סובל מרגשות דכאוניים, תחושות עמוקות של חוסר ערך וחוסר יכולת ומתקשה ליצור יחסים קרובים ומתגמלים. כל אלו מובילים אותו לקושי בהסתגלות ובהתמודדות עם משימות חיים בוגרות ועם המורכבות הכרוכה ביחסים. הרושם הוא, כי חסרים לו המשאבים הפנימיים להתמודדות אדפטיבית ולחצי נוספים בתחום ההורות יובילו להגברה של המצוקה הרגשית ולפגיעה נוספת בתפקודו. זאת מעבר לקושי הבולט בחיבור לרגשותיו ולעולמו הפנימי ויכולת התבוננות פנימית (עמ' 10 לחוות דעת המומחית).

62.12. בעדותה, כאשר ביקש בית המשפט לראות כיצד ניתן ליישם האמירות בחוות הדעת ביחס לבן זוגה של הדודה, הסבירה המומחית:

"ש. אם הולכים לאבחון של פלמוני איך זה משפיע להודות שלו? אני מקריא את האבחון שלו. אני רוצה לראות כהורה איך משליכים את זה.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

ת. בגלל החסכים הסביבתיים העמוקים שהותירו את מבנה האישיות יותר פגיע, הנטייה של פלמוני זה למנגנונים של נסיגה והימנעות וחוסר מעורבות רגשית, **כלומר זה טאפיין את ההורות, יש מצוקה יותר יסוג. וימנע מלהיכנס למעורבות רגשית.** דבר שני הנטייה היא של פלמוני הרבה פעמים להתייחס ממצבים להרגיש מדוכדך, אם יש קושי הוא יפול למצבים של אשמה, דכדוך, דיכאון, זאת אומרת שיתקשה להיות הורה שמהווה דוגמה להתמודדות פעילה. דבר שלישי בטסט של פלמוני יש דמות האב, שהיא מאוד מורכבת, יש כרטיס ברורשך, שנחשב לכרטיס של האב ופלמוני מולו לא נתן תשובה, קוראים לזה דחייה, זה מקבל ציון של דחייה, זאת אומרת אחרי כך כל המנגנון הוא של הימנעות והתנגדות. לפעמים זה מעורר רצון למשהו אקטיבי אצלו זה נסיגה. לכן אני חושבת שגם שוב עם כוונת טובות, **היצוג פנימי של אבהות הוא לא משאב מספיק בנוי. כלומר אין לו מספיק לאן ללכת הוא ירגיש מובלבל זה בכלל לא מספיק.** זאת אומרת אני מאמינה שהוא יעשה את כל המאמצים כדי לא לפגוע בילד. יחזיק את עצמו יעצור את עצמו אבל לא יכול להתקרב אליו ולתת לו.

62.13. כלומר בן הזוג של הדודה הוא אדם שנמנע ממעורבות רגשית ומאופיין בהימנעות, הוא יתקשה להוות דוגמה להתמודדות פעילה מבחינת הקטין, והיצוג של אבהות אצלו אינו בנוי דיו והוא יתקשה להתקרב אל הילד.

62.14. כאמור, לא מצאתי כי היה בחקירת המומחית על ידי ב"כ הדודה כדי לשנות ממצאה, נהפוך הוא.

62.15. על כל אלה יש להוסיף התסקיר הסוציאלי מעו"ס *** ביחס לדודה ובן זוגה. אכן התסקיר "מחמיא" לדודה ובן זוגה על גמילתם מלאכה (שניהם היו מכורים לאלכוהול עד 2014) ועלייה על דרך הישר לפני כשלוש ארבע שנים ויכולת קבלת טיפול ועזרה משירותי הרווחה. עם זאת, גם גורמי הרווחה המכירים היטב את בית הדודה **לא ממליצים**, כי תקבל לאימוץ ילד נוסף. לדודה ובן זוגה ילד בשם *** בגיל 6.5 שנים. דווח בעבר בשנת 2012 כאשר הילד היה בגיל 7 חודשים שהדודה הותירה אותו לבדו בלילות בבית כשהוא צורח במשך שעות ולחזור לקראת הבוקר כשהיא שתויה (עמ' 3 לתסקיר) הדיווח האמור לא נסתר על ידי הדודה כלל ומלמד על חשש כבד מצדה באם הקטין היה מועבר לחזקתה. נכון כי האירועים הנ"ל היו כאשר האם הייתה מכורה לאלכוהול, אך יש בהם כדי להוות

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

מקדם סיכון גבוה. בנם של הדודה ובן זוגה סובל מעיכוב התפתחותי רב תחומי ואובחן לפני כשנה כסובל ממוגבלות שכלית התפתחותית ברמת פיגור קל עם התנהגות מאתגרת ואי שקט. אין ספק כי מדובר בקטין שמצריך התמודדות מיוחדת ולא פשוטה של הדודה ובן זוגה. העו"ס ראתה לנכון לשבח את הדודה ובן זוגה על שיתוף הפעולה המלא שלהם עם כלל גורמי הטיפול אשר הביא אותם לכדי יכולת תפקודית מיטבית ולאימהות מיטבית לבנה בעל הצרכים המיוחדים, אף מעבר לתפקוד של הורה נורמטיבי ללא עבר כה מורכב של אלימות ואלכוהול (עמ' 5 פסקה ראשונה לתסקיר מיום 21/2/17). עם זאת, הודגש כי לכלל גורמי הטיפול אין קשר טיפולי או פונקציונלי עם אב המשפחה ואין יכולת להעריך או לדעת מתי מידת שיתוף הפעולה מצדו והאם כלל נצמא על דרך הישר (שם). בנוסף, אין יכולת להעריך את מידת התמיכה מצד המשפחה למשפחה המורחבת. העו"ס עצמה קובעת כי אם יוחלט על מעבר הקטין למשפחת הדודה ובוודאי לאור הגנטיקה המורכבת שלו והעיכוב ההתפתחותי, הוא צפוי לחוות טלטלה משמעותית אשר עשויה לגרום לנסיגה התפתחותית ורגשית. לאור זאת יש מורכבות רבה בתיק האימוץ עקב החשש שהדודה ובעלה יידרשו להתמודד עם גידול שני ילדים בעלי צרכים מיוחדים. הואיל ושניהם מכורים לשעבר ומתוך ידע מקצועי קובעת העו"ס, כי הם יידרשו למסגרת שיקומית והגנה כל חייהם! על כן, יש חשש רב שבמצבי דחק וקושי עלולה להיות נסיגה בהליך השיקומי ובשיקום מההתמכרויות השונות וכן סבורה העו"ס, כי הכנסת ילד נוסף הינו אתגר גדול מדי למשפחה בעלת אתגרים כה רבים ממילא (עמ' 5 פסקה 4-5 לתסקיר).

62.16. השורה התחתונה של התסקיר שב"כ הדודה ביקשה להיתלות בו היא נוגדת את עתירתה:

"לאור כל האמור לעיל, ועל מנת לשמר את התהליך השיקומי ולהמשיך לסייע לבני משפחת ... ככל אשר אגבינו יוכל בכל תחומי החיים ובטיטול האינטנסיבי בילד עם מוגבלות שכלית התפתחותית והחשש מפני גידול של ילד נוסף בעל עיכוב התפתחותי ואבחנה שאיננה ידועה כיום, לא נראה לנו נכון להעמיס עליהם התמודדות נוספת על ההתמודדויות שאותם הם נושאים כעת" (עמ' 6 לתסקיר).

62.17. הדברים האמורים בתסקיר משלימים בהכרח את חוות דעת המומחית בעוד האחרונה תיארה את דלות כוחות הנפש והרגש והאינטלקט של הדודה ובן זוגה, בא התסקיר ומביא הרובד המעשי והסוציאלי מהשטח המדבר בעד עצמו.

62.18. אם בכל אין די, הרי שבית המשפט ביקש מהעו"ס לחוק האימוץ להשוות בין נתוני משפחת הדודה לבין המשפחה הנוכחית במסגרת תסקיר משלים. העו"ס, גבי רונית ברנר הגישה דיווח משלים כאמור שאף הוא לא נחלק או נסתר או קועקע. היא מסרה רקע על

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסי-

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

ההורים המיועדים לאימוץ ואין ספק שהרקע שלהם עדיף על זה של הדודה ובן זוגה ; מדובר בזוג + ילד בגיל 9 שנים, גרים במושב סמוך לסבים מצד האב. האב בעל תואר ראשון במדעי התנהגות וכלכלה ותואר שני במנהל עסקים ובעל חברה לשירותי כתיבה שיווקית ותוכן. אובחן על ידי מכון פיליית כמתפקד ברמה שכלית מעולה, רגיש, אחראי מסור, מסוגל להתבונן על הזולת ולכבד את ההבדל ואת השוני... יוצר התקשרות רגשית חיובית ויציבה ומודע למורכבות של גידול ילד מאומץ ויהיה נכון למאמצים ככל שיידרש על מנת לעמוד במשימה בהצלחה". האם, בעלת תואר ראשון במנהל עסקים עם התמחות בראיית חשבון ומנהלת בית קפה בבעלותה. אף היא עברה אבחון במכון פיליית וממנו עולה כי מתפקדת ברמה שכלית גבוהה, משאבים רגשיים מגוונים, בעלת כוחות אגו מפותחים ויכולת התבוננות מסוימת. הזוגיות של ההורים האומנים מאופיינת בתקשורת טובה ביניהם עם תחושת מחויבות הדדית. הם תומכים אחד בשני ומאזנים אחד את השני (עמ' 2 לתסקיר המשלים של העו"ס מהשירות למען הילד). הגעת הקטין לביתם גרמה לזוגיות מחוזקת יותר. קיים שיתוף מלא בתפקידי הבית וגידול הילדים כאשר הצליחו לשלב בהצלחה הקטין בחיים עם בנם הביולוגי בן ה-9 אשר רואה בו כאח קטן לכל דבר ועניין. לקטין ולהורים המיועדים לאמץ התקשרות בטוחה וטובה. הוא מכנה אותם "אבא" "אמא" והוא חלק בלתי נפרד מהמשפחה. אין ספק שהקשר בין הקטין לבין המשפחה המיועדת לאמץ כבר הוכיח את עצמו כחיובי וכתורם לקטין, להבדיל מאינספור סימני השאלה והקריאה המלווים אפשרות של העברת הקטין לאימוץ פתוח אצל הדודה ובן זוגה.

62.19. סבורני, כי בנסיבות המקרה הנכחי הוכחה באופן מוחלט עדיפות של הותרת הקטין אצל המשפחה המאמצת באימוץ סגור. דומני כי השיקול היחיד העדיף לטובת העברת הקטין לדודה ובן זוגה הוא שיקול "קשר הדם". עם זאת יש לציין הדברים הבאים: ראשית, הדודה והאמא לא היו קרובות אף לא בתחילת ההליכים והאם התנגדה שהקטין יאומץ על ידי הדודה. שנית, כל נטעה, הדודה אינה דודה של הקטין והיא אינה אחותה של האם. היא דודתה של האם. "קשר הדם" בנסיבות העניין הוא מרוחק למדי. שלישית, לא מצאתי כל תועלת שיכולה לצמוח מקיום של קשר בין הקטין לבין אמו הביולוגית ובוודאי לא כזו העולה על החסרונות והנזקים.

62.20. דומני, כי האבחונים שבפניי מלמדים עד כמה הניבוי של טיב ההורה שבפניך וטיב הילד שייצא מגידולו על ידו הינו קרוב למציאות. ראינו שכאשר הילדות של האם והדודה היתה מלאה חסכים ועזובה ללא ביסוס קשר ראשוני חם וייצוג הורי ראוי, גדלו האם והדודה להיות בעלות אישיות עם אותם חסכים. את זה הם ינחילו למי שיגדלו. זאת ועוד, 'הלופ'

בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

האינסופי האמור לא נפתר בשל כוחות דלים של הדודה ובן זוגה ולא ייפתר ועלול להיות מונחל לדור הבא. הוסף על כך רקע של התמכרויות ואלכוהול, סיכון קטין ונטישתו בלילות על ידי הדודה, היעדר תעסוקה יציבה ותלות כלכלית בקצבאות, התמודדות של הדודה ובן זוגה עם ילד הסובל מפיגור ותמצא אינספור קשיים ונוקים שעלולים להיגרם לילד באם יועבר אליהם.

63. חשוב להוסיף את עניין ההתקשרות והנוקים שעלולים להיגרם לילד באם יועבר לדודה. המומחית מדברת על כך בעדותה באופן מאיר עיניים:

"ת. הנזק נגזר משני דברים, אחד קשור במה שהילד עבר עד כה, בעצם להעביר אותו שוב יהיה מעבר דביעי בחייו הקצרים. הוא נגזל מאמו, לא במובן המשפטי, אני מדברת על הרגשה פנימית של הילד, ואז בית ילדים ואז משפחה, החיים האלה והמאבקים שלו הם מהותיים להתפתחות שלו, מה עוד שראיתי מהדוח האחרון שקיבלתי שהוא זקוק לעזרה, מסתדר טוב אבל זקוק לעזרה רבה גם בתחום המוטורי, שפתי תקשורת, זאת אומרת העזרה שהוא צריך זה בכל התחומים ההתפתחותיים שלו אפשר להבין את הזה, הגרייה לא היתה מתאימה, הוא עבר טראומות, מה שנדרש בשביל ילד כזה, תינוק, פעוט, השקעה רבה, לא רק בתחום הטכני, אלא בעיקר באיזושהי הבנה עמוקה של מה הילד צריך, הבנה הזאת קשורה ביכולת לפתח אמפטיה למצבים של חוסר אונים, פגיעות ראשוניות, של העדר ביטחון בסיסי, של מה ההשפעה של ילד כשאינו לו דמות התקשרות אחת, אובייקט ראשוני רציף יציב וקבוע. לכל משפחה זאת משימה לא פשוטה. ואז ישנם נתונים של הדודה ובעלה..... כמו שנאמר פה, הכוונות שלהם טובות, יש להם צדדים מטיבים, אבל המגבלה נובעת מחולשתם המבנית של מבנה האישיות שמספיעה על התחום הקוגניטיבי, להבין לעומק מה הילד צריך, גם לתחום הרגשי שזה אומר היכולת להזדהות, להיות אמפטי עם חסדים וצרכים של ילד שצריך להשלים חסרים והדבר השלישי זה החלק הבין אישי שיוצר מותאמות מדויקת, לצרכים של ילד שקורא את האותות, את השדרים הלא מילוליים ומילוליים שלו, למרות הכוונות הטובות, אני חשבת על פי הממצאים שבני הזוג אינם יכולים לעמוד בזה. .."(עמ' 2 לפרוטוקול דיון ההוכחות מהיום).

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
- חסוי -**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

64. הקטין יצר התקשרות בטוחה עם ההורים המיועדים לאימוץ. גיל יצירת ההתקשרות הוא עד גיל שנתיים. הקטין הוא בגיל שנתיים. לא ברור מה יעלה בגורלו של הילד באם יועבר ל"הורה" חדש. כיצד יצור התקשרותי כיצד זה ישפיע על התפתחותו המעוכבת ממילא? מה זה יעשה בנפשו?

65. "התקשרות" מוכרת כתיאוריה רווחת שיש להתחשב בה בתיקי אימוץ (ראו בע"מ 4486/13 לעיל). בנסיבות העניין אין לעשות "ניסויים" נוספים ומיותרים בילד כאשר הוכחה התקשרות טובה עם המשפחה המיועדת לאמץ והוכחו קשיים מצד הדודה ובן זוגה ליצור התקשרות שכזו בשים לב למכלול הנסיבות. על כן ברור לבית המשפט שטובת הילד מצדיקה הותרתו אצל המשפחה המאמצת.

66. על כל אלה נוסף כי נתוני תיק זה שונים בתכלית מנתוני דני"א 6211/13 כפי שהבחינה היטב ב"כ היועמ"ש בסיכומיה ואין טעם וצורך לשוב על כך מה גם שלא נטען אחרת מצד ב"כ הדודה. מדובר במקרה שבו הוכח לטעמי מעל כל ספק, כי השיקול של "קול הדם" והמשפחה סותר את טובתו של הקטין ולכן צריך השיקול של הזיקה הביולוגית להידחות וכך אני קובע (ראה קביעת הנשיאה נאור בדני"א 6211/13 לעיל).

67. **ההתרשמות הכוללת של בית המשפט איפוא היא כי טובת הילד מצדיקה הותרתו אצל המשפחה המיועדת לאמצו ודחיית בקשת הדודה לאמצו באימוץ פתוח או סגור.**

68. חשוב להדגיש, כי התרשמות זו אינה רק נחלת בית המשפט אלא נחלת כל גורם מקצועי ומשפטי שענינו בראשו, המעורב בתיק ונדרש לחוות דעת מקצועית (ע"ס לחוק אימוץ, אפוסטרופא לדין, עו"ס מ"י, מומחית מטעם בית המשפט). למעשה, היחידים שהתנגדו לכך היו ב"כ האם והדודה ובן זוגה אך זאת ללא שהצליחו לשכנע את בית המשפט ולו לפתוח פתח של ספק, כאילו העברת הקטין אליהם עדיפה על פני הותרתו אצל המשפחה המיועדת לאימוץ.

ט. סיכום ותוצאה:

69. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתקיימים תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים ומכריז על הקטין כבר אימוץ כלפי אמו הביולוגית.

**בית משפט לענייני משפחה בנצרת
-חסוי-**

תאריך: 22 בפברואר 2017

תיק אימוץ 18/15

70. בנוסף, אני קובע כי אין לצמצם תוצאות האימוץ. האימוץ יהיה סגור והילד יישאר אצל המשפחה המיועדת לאמצו ולא יועבר לדודתו.

71. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.
ניתנה היום, יום שלישי כ"ה שבט תשע"ז, 22 בפברואר 2017, בהיעדר הצדדים.

אסף זגדי, שופט
סגן הנשיא לענייני משפחה